

STRIJDPROGRAMMA TEGEN DE WERKLOOSHEID

Het is duidelijk dat het niet aan de werklozen en arbeiders is om de crisis te betalen. Wel moeten wij ons verdedigen tegen de steeds groter wordende werkloosheid en tegen het bezuinigingsbeleid van de regering.

EISENPLATFORM

1. Doe de rijken de crisis betalen!

Om de werkloosheid tegen te gaan is er veel geld nodig. Dit moet komen van diegenen die het bezitten: de banken, de holdings en de multinationals. Daarom: nationalisatie zonder schadeloosstelling. Om:

- een middel te hebben om het beschikbare geld te controleren en om een industrieel beleid te voeren ten dienste van de werkende en werkloze bevolking
- de vrijwillige fabriekssluitingen vanwege de 'bazen' te verhinderen
- de kapitaalvlucht en de echte fiscale fraude in te dijken.

2. 32-uren-week. Zonder loonverlies, zonder ritmeverhoging en met evenredige aanwervingen!

Dit is één van de middelen om op korte termijn nieuwe arbeidsplaatsen te scheppen. De nieuwe arbeidsplaatsen moeten er komen op kosten van de banken en de holdings. De regering en de werkgevers hebben het soms ook over arbeidsduurvermindering, maar zij willen de aanwervingen door de arbeiders laten bekostigen. Zij zeggen: 'inleveren om arbeidsplaatsen te scheppen Dit is bedrog! De arbeiders en werklozen hebben deze crisis van de kapitalisten niet gewild. De lonen en de koopkracht moeten behouden blijven. De kosten voor een radicale arbeidsduurvermindering moeten door de werkgevers gedragen worden. Dit verwezenlijken zal niet vanzelf gaan.

Het zal een langdurige en harde strijd vergen van werklozen, uitkeringsgerechtigden, arbeiders en jongeren.

3. Schoolverlaters onmiddellijk uitkeringsgerechtigd. Geen dienstbetrekkingseisen voor werklozen!

Jongeren gaan naar school om na hun studies nuttig werk te vinden. Als onze

maatschappij er niet in slaagt werk te verschaffen dan moet ze daar zelf voor opdraaien en niet de jongeren. Werkloosheidsuitkeringen zijn een recht. Dienstbetrekkingseisen en dergelijke zijn een sanktie voor de werknemers; men treft er de slachtoffers mee, niet de schuldigen.

4. Werkloosheidsuitkeringen voor iedereen, onafhankelijk van het gezinsinkomen

De regering pakt altijd de zwaksten het eerst aan: vrouwen en jongeren, en de arbeidsongeschikten. En om dat allemaal aanvaardbaar te maken, komen ze af met het foefje van het gezinsinkomen. Het is er hen om te doen alle vrouwen en jongeren te beroven van een serieus vervangingsinkomen. Zij willen de vrouwen terug aan de haard vastkluisteren en de jongeren op kosten van hun ouders laten leven. Iedereen heeft recht op werk. Men werkt als individu. Zo moet men ook het geld kunnen ontvangen als men werkloos is. Iedereen moet individueel recht hebben op een volwaardige uitkering en niet naargelang het gezinsinkomen.

5. Stop de sankties op de uitkeringen

Tallose uitkeringsgerechtigden krijgen om allerlei redenen niet hun volledige uitkering, maar onder andere 'gestrafte'-uitkeringen. Dergelijke wetsartikelen om mensen te beroven van hun (al dan niet volledige) uitkering zijn bedoeld om te besparen in de uitgaven voor de werkloosheid. Het ligt aan de kapitalisten dat er niet genoeg werkaanbiedingen zijn.

6. Afschaffing van alle tweede-rangskontrakten

Alle aanwervingen moeten gebeuren met een kontrakt van onbepaalde duur. De mensen die tewerkgesteld zijn op allerlei 'werk-verruimende' maatregelen moeten in plaats van een kontrakt van bepaalde duur een vast kontrakt van onbepaalde duur krijgen. De tewerkstelling in de sociale en welzijnssector moet uitgebreid worden op kosten van de rijken.

7. Stop het racisme

We moeten tegen het racisme een tegenstroom op gang brengen. Anders zullen de gastarbeiders als eersten opdraaien voor de crisis en niet de rijken. Racisme is de wegbereider voor het fascisme. Fascisme is de verknechting van de bevolking.

8. Solidariteit met de arbeiders die vechten tegen afdankingen, fabriekssluitingen en werkloosheid

Solidariteit tegen de ware schuldigen van de crisis, het grootkapitaal en hun handlangers.

9. Solidariteit tussen werkenden en niet-werkenden

Éénheid van de werkende en werkloze bevolking is noodzakelijk om dit programma te verwezenlijken.

Luk Brusselsaers

Oude contactgegevens zijn weggelaten.

NIEUWS VAN HET VAKBONDSFRONT

JAARVERSLAG 1983 MC-VOOROVERLEG RET

In het hoofdstuk van het Jaarverslag 1983 MC-Vooroverleg RET *Personeelsbeheer en Personeelsvoorziening* lezen we dat er reeds vorig jaar min of meer een personeelsstop werd afgekondigd. Dit betekende dat in principe alle vakatures intern zouden moeten worden vervuld. Eén van de gevolgen daarvan is dat het zogenaamde vrouwvriendelijke RET-beleid in het gedrang kwam. 'Het is de bedoeling om wat meer vrouwen in dienst te nemen bij de RET, maar dit is natuurlijk onmogelijk indien alle vakatures intern vervuld moeten worden. Bovendien is gebleken dat vrouwen nog steeds geen kans maken op een technisch baantje bij de RET, hetgeen mede wordt veroorzaakt door het ontbreken van de benodigde faciliteiten. Het is noodzakelijk dat de directie hier wel wat aan gaat doen want de wet stelt verplicht dat alle vakatures open moeten staan voor vrouwen en mannen. Dit behoort eveneens andersom te werken, dus dat de zogenaamde typische vrouwenberoepen open staan voor mannelijke kandidaten. De functie van informatrice stond echter alleen open voor vrouwen. De directie trachtte dit nog goed te praten door te stellen dat dit het vrouwvriendelijke RET-beleid zou zijn, hetgeen natuurlijk niet klopte, omdat de vakature alleen open stond voor interne kandidaten. Op aandrang van de MC zal dit in het vervolg veranderen...'

Verder blijkt in het jaarverslag dat de bedrijfsarts in een toenemend aantal gevallen bij de procedure voor de vaste aanstelling van personeel zijn formeel adviserende bevoegdheid overschrijdt. 'Het begint er bij de RET op te lijken dat hij het besluit neemt of iemand wel of niet in vaste dienst komt. Bovendien is het onduidelijk welke criteria (= regels) worden gehanteerd bij het vaststellen van zijn medisch advies (besluit?).... Mocht u uw vaste aanstelling niet krijgen of ontslagen en werkloos worden, wanhoop dan niet want dan kunt u altijd nog in dienst komen als vervoersassistent(e), al zult u het dan wel moeten doen met een uitkering in plaats van salaris. Zoals u ongetwijfeld zult weten zijn er 150 jonge werklozen aangenomen die als vervoersassistenten (gaan) functioneren.'

Op zich is het natuurlijk een heel sympathiek idee om werklozen tijdelijk aan een baan te helpen, zodat ze wat ervaring op kunnen doen. Het is dan echter beter om ze aan een 'echte' baan te helpen met een 'echt' salaris, en niet zoals nu met behoud van een uitkering plus een fooi. Op die manier wordt het namelijk wel heel erg goedkoop voor de werkgever om mensen aan te nemen. Het wordt bovendien zéér verleidelijk om het dure eigen personeel er dan uit te gooien. De vervoersassistenten en andere WVM-krachten (werkverruimende maatregel) mogen alleen 'niet-bestaand' werk doen, hetgeen in feite natuurlijk onmogelijk is, want dan zou je niets moeten doen. Iedere werkzaamheid die wordt uitgevoerd is bestaand, hooguit werd er geen personeel voor aangenomen omdat dit te duur was. De AbvaKabo en AC-frakties gingen in conflict met de voorzitter (= directeur Den Besten) over dit project, omdat de vervoersassistenten wel degelijk bestaand werk gaan doen, namelijk dat van de kortelings opgeheven functie van stationsbeambten. Deze functie werd opgeheven om de nieuwe Oost-West lijn te betalen. Dit ondanks de protesten (en het conflict) van de MC en de wijk- en deelgemeenteraden. Momenteel blijkt dat de protesten en argumenten van toen terecht waren, omdat er nog steeds behoefte bestaat aan de stationsbeambte (sba), maar aangezien herinvoering van de sba's te duur is, worden voor deze werkzaamheden vervoersassistenten (vva) ingezet. Voorts hadden de AC en de AbvaKabo nog kritiek op de te lage onkostenvergoeding en het feit dat de vva's geen voorrangregeling krijgen bij sollicitaties. De CFO en OL-frakties waren de mening toegedaan dat het project buiten de bevoegdheden van de MC lag en derhalve meenden zij hierover geen conflict te kunnen aangaan. Deze frakties hadden overigens wel dezelfde kritiek op het project als de AbvaKabo en AC. Het conflict werd door het college van Burgemeester en Wethouders behandeld die het niet voor ontvankelijk verklaarde, omdat besluitvorming over het project buiten de bevoegd-

heden van de directie en de MC lag. Bovendien was B&W van mening dat de vervoersassistenten geen bestaand werk doen. Eén dag nadat het standpunt van B&W bekend was kwam de VVD, en met name de minister Neelie, met een idee op de proppen in de Tweede Kamer om werklozen in te gaan zetten, tegen betaling van slechts een uitkering, voor controlewerkzaamheden, om zo het zwart- en grijsrijden tegen te gaan. De proef hiervoor zou al gaande zijn in Rotterdam bij de RET. Zou de minister nou echt niet weten waar ze bij de RET mee bezig zijn, of zouden ze het bij de RET en het kolleg zelf niet weten?'

JONGEREN VOOR f 1,- PER MAAND BONDSLID

Hoewel er soms nog wel wat valt af te dingen op het beleid van de bond, staat er één ding als een paal boven water: om te voorkomen dat er nog meer verslechtingen doorgevoerd worden, is er een organisatie nodig die het opneemt voor onze belangen. De enige organisatie die dit kan is de vakbond. Maar juist nu het harder nodig is dan ooit, zeggen sommige leden hun lidmaatschap op. Dat verzwakt de positie van de bond. Een vakbond is pas machtig als er veel (aktieve) leden zijn die hun stem laten horen. Dat doet de tegenpartij ook, de ondernemers zijn wél voor meer dan 90% lid van hun organisaties zoals FME, NCW, etcetera. Voor jongeren is de toestand bijzonder slecht geworden (ook de bonden hebben de jongeren soms in de kou laten staan in de afgelopen jaren). Het nieuwe opleidingssysteem voor jongeren op de bedrijven is daar een voorbeeld van. Voor f 150,- per maand (zakgeld) mag je een vak leren. Om te zorgen dat er in elk geval in de toekomst meer rekening gehouden wordt met de belangen van de jongeren kunnen leerlingen nu lid worden voor f 6,- per maand. Als je in opleiding f 150,- zakgeld krijgt, dan geeft de bond een studietoelage van f 60,- per jaar (= f 5,- per maand). Dan betaal je maar f 6,- min f 5,- = f 1,- per maand: dat is twee kroketten.

Voor meer informatie kun je de brochure 'Leren werken in de Industrie' krijgen bij de kaderleden van de bond. Uit: 'Bedrijfsledenbulletin Fokker Ypenburg' van IB-FNV, maart 1984.